

som Tilfældet er ved de lærde Skoler, hvor der er en Inspecteur, som lønnes paa denne Maade. Men saa veed jeg ikke, hvorfor Rigsdagen skal lægge saa sær Vægt paa, som den ærede Taler vilde, at denne Embedsmand netop lønnes paa samme Maade som andre Embedsmænd med fast Ansættelse og Pensionsret, naar Ministeren siger, at han kan faae Forretningerne besørge paa anden Maade, og det lige saa godt. Da kunne vi, saa forekommer det mig, overlade denne Sag til ham, hvorledes han vil gjøre det. Vi have det jo i vor Magt at kunne ændre det, naar det ikke bliver efter Ønske. Naar altsaa den ærede Rigsdagsmand siger, at Gjerningen skulde være ugjort, er det Noget, der er i aabenbar Strid med, hvad der staaer i Loven. Dernæst sagde det ærede Medlem, at nu var Diebliffet kommet for Afgjørelsen af Forslaget, og, hvis vi ikke holdt paa Overstoleldirecteurposten, kom vi i Strid med vor tidligere Beslutning. Ogsaa her er han i fuldstændig Strid med Virkeligheden. Det ærede Medlem gik tilbage til Beslutningen fra Aaret 1855—56 og Oprettelsen af Overstoleldirecteurposten, men der er ved Siden deraf Beslutninger i modsat Retning og af senere Datoer. Jeg skal minde det høie Thing om, at vi her have hadt Beslutninger i Finantsloven baade ved anden og tredie Behandling, hvor det blev bestemt, at Overstoleldirecteurposten skulde bortfalde ved Vacance, og det er kun blevet forhindret derved, at Landstinget sendte Finantsloven uden denne Tilføielse tilbage, og for ikke at yppe Strid med Landstinget om et saa underordnet Punkt, gav man efter. Senere blev det bestemt, at denne Post skulde lønnes med Honorar, og det er gaaet igjennem i Landstinget. Rigsdagen har altsaa hittret sig for det, som nu er foreslaaet af den høitærede Minister, og ligesom Ministeren protesterede paa sine Vegne imod, at det var fra Contoiret, det var kommet, maa jeg paa Rigsdagens Vegne nedlægge en bestemt Protest og sige, at det er kommet fra Rigsdagen og ikke fra noget Contoir. Sagen er for Nar siden afgjort, og det skal ikke sies først nu. Naar det ærede Medlem siger, at vi komme i Modsigelse med os selv, da gjøre vi dette ganske vist ved at følge det ærede Medlem, men ganske

vist ikke ved at følge Ministeren. Jeg siger endog, at det vilde være usforsvarligt, først at friske Ministeren ind paa denne Dei og saa forlade ham. Vi have hadt en Minister tidligere, der fremsfor Rogen har været knyttet til Overstoleldirecteurposten. Han gjorde sig al mulig Umage for at bevare den; men desuagtet har Rigsdagen gjentagne Gange besluttet, at den skulde bortfalde som et eget Embede, og nu at holde paa den, efterat vi have faaet en Minister, der siger, at han ikke gjør Fordring paa den, og som understøttes af Udvalgets Fleertal, anseer jeg for umuligt, og jeg skal derfor ikke opholde mig mere ved denne Sag.

Det, hvorfor jeg egentlig begjærte Ordet, var Theatret, som i Grunden var den eneste Sag, der dengang havde været paa Bane. Der kan jeg ikke nægte, at det undrede mig at høre den Maade, hvorpaa det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) stillede sig. Jeg har tidligere kæmpet sammen med ham for de samme Anstuelser, som jeg ogsaa agter taalen at forsøgte. Dengang vare vi i Mindretal saavel i Udvalget som i Salen, men nu seer jeg, at han ikke alene bekæmper de samme Forslag, han tidligere har været med at opstille og forsvare, men han gaer langt videre. Han har vel i de senere Aar forandret sin Stilling noget, thi han hørte da til Fleertallet, medens jeg fremdeles var i Mindretallet, men denne Gang er han gaaet to Skridt endnu videre, idet han slutter sig til et Mindretal, som gaer videre i at støtte Theatret end Fleertallet i Udvalget, ja videre end Ministeren selv, nemlig det Mindretal, der vil, at man skal give Understøttelse til Theatersbygningens Restauration. Det ærede Medlem er altsaa i dette Punkt blevet mere ministeriel end selve Ministeren. Sa der, hvor, saavidt jeg veed, det øvrige Udvalg har villet forandre det Bestaaende, har han alene ikke villet det. Hvor Udvalget har villet, at der ikke for Fremtiden maa gives fast Ansættelse til Rogen ved Theatret, gjør han nemlig et Forslag, hvorved Betydningen af denne Bestemmelse bliver stude ud i en fjern Fremtid. Det har ganske vist undret mig, og derfor havde jeg ventet, at han havde ophyst os om, hvilken Bevæggrund der